समीहइत्यादि। मर्त्तुं प्राणांस्त्यक्तुं समीहे इच्छति स्म तेन १४ सर्गः
रामेणाखिलं समस्तं बलं वाचा आनर्चे पूजितं भवद्भिः साध्व ज०म०
नुष्ठितं अस्मद्भाग्यमत्रापराध्यतीति कर्म्मणि लिट् तस्मान्नुट्
द्विहलइति नुट् सुग्रीवञ्चापपृच्छे आपृच्छति स्म आमन्त्रितवानि
त्यर्थः एहि तावद्दर्शनं मे देहि मां परिष्वजस्वेति आङिनुप्रच्छो
रुपसङ्ख्यानमिति तङ् स्वञ्च देशं किष्किन्ध्यां विससर्ज प्रहितवान्
॥ ६३ ॥

समीहेइत्यादि। तेन रामेण मर्त्तुं समीहे समीहितं ईहङ् भ०
चेष्टे भावे रूपं कर्त्तरीत्यन्ये गुर्व्विजादे रामोऽनित्यत्वं ये वदन्ति
तन्मते रूपमिदं समीहे ईडिषे समीहिरे इत्यादयश्चिन्त्या इति
केचित् ऋषिवचनादिति केचित् न्यासकृदादयोऽपि गुर्व्विजादे
रामोऽनित्यत्वमाहुः समीषे इति पाठे इषुशवाञ्छे तेन रामेण
वाचा बलं आनर्च्चे पूजितं मत्कृते भवद्भिः किं न कृतं मद्भाग्यात्तु
सर्व्वं निष्फलमभूदिति अर्च्चक्पूजेञर्च्चचेति चकारात् पूजे
स्यान्तादादीति खेरान् कर्म्मणि रूपं रामः सुग्रीवं आपपृच्छे आम
न्त्रितवान् एहि मित्र मां परिष्वजस्वेति प्रच्छौश ज्ञीप्से विपरा
जीति मं द्यां नवेप्रच्छामिति जिनिषेधः स्वदेशं किष्किन्ध्यां विस
सर्ज्ज सुग्रीवं प्रस्थापयितुमारेभे इत्यर्थः सृजौश च विसर्गे ॥ ६३ ॥

आदिदेश स किष्किन्ध्यां राघवौ नेतुमङ्गदं।
प्रतिजज्ञे स्वयञ्चैव सुग्रीवो रक्षसां बधं ॥ ६४ ॥